

МАНАЙЛО-ПРИХОДЬКО Вікторія Іванівна (03. 10. 1964, Ужгород) — живописець. Дочка Івана, онука Федора Манайлів, дружина В. Приходька. Член Співки дизайнерів України (2014), НСХУ (2017). Закін. істор. факультет Ужгород. університету (1985), Закарп. худож. інститут (Ужгород, 2013; викл. А. Ковач, В. Скакандій). Відтоді — викладач коледжу мистецтв; від

2016 — зав. Мемор. будинку-музею Ф. Манайла (обидва — Ужгород). Учасниця обл., всеукр., зарубіж. мистецьких виставок від 2010. Персон. — у Львові (2016). Основна галузь — станк. живопис (портрети, пейзажі, натюрморти). У творчості експериментує з техніками і стилями (від реалізму до кубізму та декоративності).

Основні твори

«Валеріка» (2008), «Чоловік» (2010), «Гуцульська рапсодія», «Катеринка» (обидва – 2012), «В. Микита», «Україна», «Старий бойко» (усі – 2013), «Ряджені», «Ми такі паровані, як горнята мальовані (Наречений та наречена)» (обидва – 2014), «Нерест і ведмідь», «Давня мелодія», «Коломийка», «Подаровані квіти», «Сонячні пелюстки», «Спогади гуцула» (усі – 2015), «Лісоруб», «На Івана Купала», «Скрипаль» (усі – 2016); серія «Портрети діячів вищої освіти Закарпаття» (2013).

Рекомендована література

1. Художники Закарпаття: До 75-річчя Закарпатської організації НСХУ. Уж., 2021.

О. В. Юрченко-Микита

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Манайло-Приходько Вікторія Іванівна / О. В. Юрченко-Микита // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-65643>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).